

Kur'ân öğrenme

Abdulgani Bey: “Kur'ân öğrenmenin önemi ve fazileti üzerinde durur musunuz?”

Kur'ân'ı okumak, mânâsı üzerinde düşünmek ve tefekkür etmek, onu ezberlemek, namazda kıraat etmek ibadettir. Kur'ân'ı doğru yorumlamak ibadettir. Kur'ân'ı anlamak ibadettir. Kur'ân'ı öğrenmek ibadettir. Kur'ân'ı yaşamak ibadettir. Kur'ân'ın hükümlerini kavramak ibadettir. Kur'ân'ın doğru yorumları olan tefsirlerini mütalâa etmek ibadettir. Kur'ân'ı hatim niyetiyle baştan sona okumak, bitirip yeniden başlamak, okudukça tefekkürü arttırmak, okudukça feyiz almak, okudukça kulluğun sırrına ermek, ibadetin inceliğine vâkıf olmak ibadettir. Kur'ân ile A'dan Z'ye meşgul olmak ibadettir.

Kur'ân, Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle yerin ve göğün sahibi olan Allah'ın tenezzül buyurup bizimle konuşmasıdır.¹ Kur'ân Arş-ı Azam'dan, İsm-i Azam'dan, her ismin en büyük mertebesinde gelmiş; bütün âlemlerin Rabb'i unvanıyla Allah'ın kelâmıdır; bütün mevcudatın İlâhî sıfatıyla Allah'ın fermanıdır; bütün semâvât ve arzın Hâlık'ı nâmına insanlara teveccüh buyurularak söylenmiş bir hitaptır, bir mükâlemedir, bir konuşmadır, bir ezeli hutbedir, Rabb-i Rahîm'in yüksek bir iltifâtıdır.²

Bundandır ki, namaz Kur'ân'la mümkündür, niyaz Kur'ân'la mümkündür, her türlü ibâdet Kur'ân'la mümkündür. Bundandır ki, namazda Kur'ân okumak farzdır. Kur'ân'sız namaz sahih değildir. Çünkü Kur'ân, Allah'ın Kelâm sıfatından gelmiş ve halife-i rûy-i zemin vasfıyla ve insan olarak bizim omuzlarımıza yüklenmiş en mukaddes, en muazzez, en temiz, en pak, en kıymetli ve en mânâlı bir emanet-i İlâhî'dir. Bu emanete sahip olmak, kimliğimizi kavramak, nereden gelip nereye gideceğimizi öğrenmek, bu dünyadaki vazifemizi benimsemek ve buna göre davranış geliştirmek ancak Kur'ân'ı okumak ve öğrenmekle mümkündür. Cenâb-ı Hakk'ın, “Kur'ân'ı tane tane, açık açık oku!”³ emri kulaklarımızda çinlenmelidir.

* Hazret-i Âişe (ra) validemiz anlatır: Resûlullah Efendimiz (asm) şöyle buyurmuştur: “Kur'ân'ı mahir olarak (mahrecini, tecvidini, sesini, kıraatini bilerek) okuyan, şerefli, itaatkâr elçiler olan meleklerle beraberdir. Kur'ân'ı kendisine zor geldiği halde kekeleyerek okuyan kimseye ise iki kat sevap vardır.”⁴

* İbn-i Mes'ud (ra) anlatıyor: Bana Peygamber Efendimiz (asm): “Bana Kur'ân oku!”

buyurdu. Ben de:

“Ya Resûlallah, Kur’ân sana indirildiği halde; ben mi sana Kur’ân okuyacağım?” dedim. Resûl-i Ekrem (asm):

“Ben, Kur’ân’ı kendimden başka birinden dinlemeyi severim” buyurdu. Bunun üzerine Resul-i Ekrem’e (asm) Nisa Sûresini okumaya başladım. Nihayet, “Her ümmetten birer şahit; onların üzerine de Habîbim, seni bir şahit olarak getirdiğimiz zaman onların hâli nice olur?” meâlindeki 41. âyete geldiğimde Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm): “Yeter; kâfi!” buyurdu.

Dönüp baktığımda ne göreyim; iki gözünden yaşlar akıyordu!”⁵ Şimdi yaz geldi; Kur’ân öğrenimi dönemi başladı. Çocuklarımıza Allah kelâmını öğretebileceğimiz, öğrenmelerine kapı açabileceğimiz, yardımcı olabileceğimiz altın günlerin içinde bulunuyoruz.

Artık bu günlerde okul döneminin yorgunluklarını da attılar üzerlerinden. Mutlaka değerlendirelim. Çocuklarımız, kendi Yaraticılarının öz kelâmıyla birebir muhatap olsunlar; okusunlar, öğrensinler. Camilerimiz, Kur’ân Kurslarımız, dershanelerimiz hizmete hazır. Birbirinden değerli gönüllü Kur’ân öğreticilerimiz çocuklarımızı altın kalpleriyle kucaklayacaklar. Yeter ki biz gönderelim, ihmal etmeyelim, ilgimizi eksik etmeyelim. Yarın mahşerde, “Annem veya babam bana dinimi öğretmedi, Kur’ân’ı öğretmedi. Allah’ım, senin kelâmını öğretmedi” şikâyeti bizi mahcup eder. Mahşerin mahcubiyeti bizi perişan eder. Spor kursuna, resim kursuna, yüzme kursuna, müzik kursuna, tiyatro kursuna, bale kursuna zaman ayırıp imkân bulurken; Kur’ân kursunu ihmâl etmenin hesabı hafif olmaz. Yalnız Mahşerde değil; dünyada bile bizi mahkûm etmeye yeter.

Öyleyse, buyurun; Kur’ân öğrenmeyi ve öğretmeyi bir seferberlik haline getirelim.

Dipnotlar:

- 1- Şuâlar, s. 115,
- 2- İşârâtü'l-İ’câz, S.15,
- 3- Müzzemmil Sûresi, 73/4,
- 4- Riyâzu’s-Sâlihîn, 991,
- 5- Riyâzu’s-Sâlihîn, 1005.